

**Toto je prvá časť príbehu.
Prečítajte si to a potom to znova
vytvorte!**

BOJ DONA QUIJOTA S VETERNÝMI MLYNMI

pred nimi na pláni objavilo asi tridsať alebo štyridsať veterných mlynov. Len čo ich Don Quijote uvidel, okamžite adresoval svojmu zbrojnošovi tieto slová:

„Šťastie je naklonené našej veci oveľa viac, ako sme sa my sami kedy odvážili snívať: lebo hľa, môj priateľ Sancho Panza, ako sa tam krčí tých tridsať alebo viac obrov, a ja na nich narazím, aby som ich všetkých zabil.“ korisť, ktorou pohrdame základom nášho bohatstva, a určite to bude ušľachtilý boj a služba Bohu milá, ak túto zlú rasu vykoreníme z povrchu zeme.

– Akí obri? spýtal sa Sancho Panza.

– Tí pred nami – odpovedal jeho pán – ich ruky sú také dlhé, že jedna z nich je dlhá celú míľu.

„Ale, pane,“ namietal Sancho Panza, „keďže to, čo vidíte, nie sú obri, ale veterné mlyny; a to, čo si vaša milosť myslí, sú ramená, čepele, ktoré vietor otáča a poháňa mlynský kameň.

„Zdá sa,“ povedal don Quijote, „že nemáte žiadne zručnosti v takýchto dobrodružstvách.“ Sú to obri, a ak sa bojíte, ustúpte a modlite sa, kým sa zapojím do bezohľadného a nerovného boja.

Keď to povedal, podnietil Rocinanteho, ignorujúc slová svojho strelca Sancha, ktorý z plných pľúc kričal, že chce zaútočiť na veterné mlyny, nie na obrov.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

*Poznámka môže byť:
Myšlienkové mapy
Tabuľkový hárok
Kreslenie atď.*

**Toto je prvá časť príbehu.
Prečítajte si to a potom to vytvorte
znova!**

On však tak pevne veril, že má do činenia s obrami, že neposlúchol Sanchove slová, a hoci už bol blízko, nevenoval pozornosť tomu, čo bolo pred ním, ale namiesto toho zvolal silným hlasom:

– Neutekaj, ty zbabelý, podlý druh! Útočí na vás iba jeden osamelý rytier!

Keď to povedal, z celého srdca sa pochválil svojej milej pani Dulcinee, prosil ju, aby mu prišla na pomoc v tom hroznom boji, a potom spustil prilbu dole, vrazil kopiju a rútil sa celou Rocinantovou rýchlosťou. najbližší veterný mlyn. Kopijou prerazil jednu z plachiet, ale vietor ju už fúkal tak rýchlo, že kopiju rozlámal na kusy, vyniesol rytiera hore so sebou ako jazdca a hneď ho zniesol do pol'a takým spôsobom, že mohol len fňukať.

Sancho Panza mu cválal na pomoc takou rýchlosťou, že sa jeho osol takmer zlomil, ale keď dorazili, zistil, že rytier sa nemôže ani pohnúť: padol tak ďaleko od Rocinante.

– Boh je môj otec! zvolal Sancho. – Nepovedal som tvojej milosti, pozri sa bližšie na to, čo robí, veď to nie sú nič iné ako veterné mlyny; toto nevidia len tí, čo majú v hlave vlastné veterné mlyny.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

*Poznámka môže byť:
Myšlienkové mapy
Tabuľkový hárok
Kreslenie atď.*

